

Frei Tamás: Egy kelet-európai siker

2014 szeptember 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

"Huszonöt év kellett ahhoz, hogy Európa az egynegyed századdal ezelőtől még oroszok által megszállt térségbe váljon magának vezetővé."

Kezdjük Donald Tuskkal, aztán folytassuk Lengyelországgal. Nekem olybá tűnt, hogy a magyar sajtóban és

általában is a szélesebb közvéleményben nem okozott különösebb örömet, hogy egy kelet-európai miniszterelnököt választottak az Európai Tanács, vagyis az unió állam- és kormányfőit, valamint az Európai Bizottság elnökét (tehát Európa miniszterelnökét) tömörít? csúcsszerv élére.

Soha nem volt még ilyen, ezért szerintem álljunk meg egy szóra. Mindazok, akik tiszteletet követelnek a kelet-európaiaknak, bármelyik nemzetnek is a térségben, és mindazok, akik esetleg Nyugaton élve lenézést, másodrendű európaiságot éreznek a bűrkön a hétköznapokban, most szerintem örülhetnek. Én legalábbis ezt teszem.

Huszonöt év kellett ahhoz, hogy Európa az egynegyed századdal ezelőtől még oroszok által megszállt térségben válasszon magának vezetőt. Huszonöt év kellett ahhoz, hogy nyugati lapokban egy kelet-európai vezetővel kapcsolatban röpködjének olyan jelzések, mint a hatékony, liberális, európai, kitartó, felkészült és sokat bizonyított. Donald Tusk rengeteget tehet, és szerintem tesz is majd azért, hogy Európa nyugati felén, nem a magaspolitikában, hanem a kisemberek szintjén, radikálisan csökkenjen a Kelet-Európa felé mutatkozó megvetés, lenézés és egyben féltékenységek. Ahogy Kelet- és Nyugat-Németország a mai napig küzd az évtizedes kommunista „átnevelés” okozta mentális különbségek eltüntetésével, a valódi egyesüléssel (élén egy Kelet-Németországban született kancellárral és egy keletnémet származású államelnökkel), úgy kellene lebontani európai szinten is a láthatatlan és újabban megint felépülő függönyöket.

Nemcsak a munkahelyüket, a szociális biztonságukat féltik, és ezért a kelet-európaiakra féltékeny nyugati oldalon épülő kerítések, hanem azokat a mentális gyölködések is, melyeket a kelet-európai oldalon építenek és erősítenek egyes vezetők. Nemcsak minket nem tisztel Európa (ha ez egyáltalán így van), hanem lassan, agy mosva, mi, kelet-európaiak sem tiszteljük Európát. De a legkevésbé sem ismerjük. Sok millió magyar esetében ez biztosan így van.

Hogy miért Donald Tusk, és nem valamelyik másik kelet-európai kormányfő? Részben azért, mert persze

Lengyelország a legnagyobb, legsúlyosabb állam a mi térségünkben. Negyvenmillió lengyel az mégiscsak negyvenmillió lengyel. ?k dolgoznak legtöbben Nyugaton, példásan össze is tartanak, szorgalmasak, jó példát mutatnak, ráadásul a következő években a baltiakkal mellett leginkább az ? nyakukban fog ott lihegni Oroszország, de ?k mégsem kokettálnak Putyinnal, és közben jobban teljesítenek. ?k aztán tényleg!

Lengyelország tiszta képlet. Párizsból, Berlinből vagy éppen Londonból nézve pont ugyanannyira világos és egyértelmű ország. Stabil iránnyal, kiszámíthatóan, demokratikusan és gazdasági értelemben is egyre inkább Kelet-Európa motorját alakítva. Amit persze sokaknak nehezűre esik elismerni Budapesten. Talán ezért nem örültünk hangosan Donald Tusk megválasztásának. Kicsit irigységből. Vagy csak azt érezve, hogy nem illik örülni, mert furcsa lenne ez most Magyarországon...

Frei Tamás - metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló